

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 60 Cts

Nr 11

58

-DAG, BUURVROUW! KAN JE ME NIET
ENKELE STUKJES SUIKER LENEN?

10.13.57

HET VOORBEELD VAN DE CID

JE kent misschien wel de legende van Cid Campeador: op zekere dag reed deze beroemde Spaanse ridder over een landweg en ontmoette een arme melaats. Eerst wilde de Cid vlug doorrijden, maar hij kon zich bedwingen, stapte van zijn paard, hielp de ongelukkige en knoopte met hem een gesprek aan. Alvorens afscheid te nemen trok hij zelfs zijn handschoen uit, en reikte de hand aan de zieke spijt de fysieke afkeer die hij voelde.

Weet je dat er heden ten dage nog talrijke melaatsen zijn in de wereld. Bijna vijftien miljoen, en deze ziekte kan thans genezen worden.

In de zomer van 1955 vertrokken vier Belgen, twee dokters en twee ziekenverpleegsters, naar Indië, en vestigden zich daar in een klein dorp om de lepralijders te verzorgen. Indië telt inderdaad het grootste aantal melaatsen. Twee dagen na hun aankomst verschenen reeds 160 zieken op de consultatie. Thans verzorgt deze kleine Belgische ploeg regelmatig 15.000 melaatsen!

Ik spreek je daar vandaag over, omdat in 24 landen van vijf verschillende werelddelen onlangs de Ve Werelddag van de Melaatsen werd gehouden. Men heeft er de mensen ingelicht over de huidige situatie van de melaatsen, die meestal slecht worden verzorgd en ten dode opgeschreven.

Ook zij hebben recht op geluk, zoals jij en ik. De gezonde mensen moeten zich daar bewust van worden.

Kuifje

DE POSTBODE

ALFONS DE FAUW, Strookotwijk, 126, Ruiterslede-Doomkerke, zou graag in esperanto willen korresponderen met buitenlandse Kuifjeslezers. Alfons interesseert zich voor sport en toneel.

PAUL ROSSENBACKER, Oude Geelse Steenweg, 49, Herentals (Antwerpen), zoekt contact met een postzegelverzamelaar.

PETER THALE, Oosterduinweg, 249, Aerdenhout (Holland), zou willen briefwisselen met Belgische of Franse lezers (13 jaar), in het Nederlands of het Frans. Peter interesseert zich voor sport, vooral voor voetbal en tennis.

MAGGY VRANKEN, Leopoldswal, 34, Tongeren, zou graag korresponderen met een Kuifjeslezer van 12 à 14 jaar. Heeft uit de U.S.A., Zwitserland, Frankrijk of Congo, Maggy verzamelt foto's van filmsterren en houdt van sport en lectuur. Zij is 13 jaar oud.

JOZEF DE MIDDELAER, Knoplandstraat, 156, Sint-Niklaas-Waas, is 18 jaar en zoekt contact met jonge, sportieve lezers van zijn leeftijd. Jozef houdt van film, muziek en boeken.

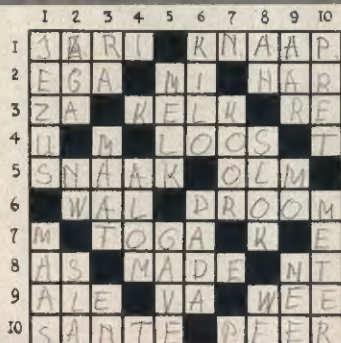
FRANS VAN DEURSEN, Middellandplein, 28a, Rotterdam (Nederland), verzamelt briefmerken en tracht in verband met te vinden met verzamelaars uit Zuid-Afrika, Oorlog van Australië. Frans is 14 jaar oud en men mag hem schrijven in het Nederlands of in het Engels.

SWANTJE GHAN, Talar Djawa, 21, Palembang (Indonesië), vraagt naar korrespondenten van 13 à 16 jaar uit Belgisch Congo, Zuid-Amerika, Spanje, Australië, Nieuw-Guinea, de Balkan en Scandinavische landen. Men mag haar schrijven in het Nederlands of in het Engels.

JORIS VLEGHE, Irtalaan, 5, Middelkerke J a/Zee, zou graag korresponderen met een Kuifjeslezer van 12 à 14 jaar. Joris interesseert zich voor scheepvaart, luchtvaart en sport. Men mag hem schrijven in het Nederlands of in het Frans.

ONS KRUISWOORD

1. Een knappe tennisleerling. — Jonge man.
2. Edelgrootachtbaar (afk.). — Muziek.
3. Zuid-Amerika (Afk.). — Beker. — Muzieknoet.
4. Handig, slim.
5. Kluchtig persoon. — Boom.
6. Kust land. — Voorstelling der verbeelding.
7. Ambtskleed.
8. Oude koperen munt. — Aardworm. — Deel van de bijbel (afk.).
9. Sterk Engels-bier. — Ouder. — Verdriet.
10. Gezondheid. — Sappige vrucht.

1. Gezant van vrede aan de mensen van goede wil. — Oogje-niet-werk.
2. Heen-beveelhebb. — Windrichting. — Groente.
3. Dwarshout van een mast. — Werk-gast. — Voegwoord.
4. Overal.
5. Vloeristof. — Gescheuk.
6. Plaats in Belgisch-Congo waar men goud vindt. — Kinderwoord voor «goede dag».
7. Meesterzinnig muziekstuk.
8. Uitroep. — Drank. — Persoonlijk voornaamwoord.
9. Deel van korenhalmen. — Soort ouderwijs (afk.). — Ontkenning.
10. Vermaak. — Lengtemaat.

Onder ons...

WORDT VERWACHT

ESPERANTO-leerlingen verlangen te korr-
responderen met jongelui uit alle landen.
Adres: Petajaskosken Voimalaitos, Finland.

JONGE suikerfabriekwerkers verzoeken om
briefwisseling (in esperanto) met alle lan-
den. Aleksandr Mihujkovic, Novo-Tavoljanka.
Suikerfabrik Vasiljev, Slobinsky rajoi, Belyo-
rodskaia Oblast, Rusland.

VEERTIEN leerlingen verlangen te korr-
responderen met heel de wereld met prem-
briefkaarten en korte brieven. Schrijf naar
Srs A.M. Sorensen, Vor Frue Kloster, Aarhus,
Denemarken.

SINO Ursula Weinert, Swiebedingerstr. 69,
Stuttgart, Zuffenhausen (Duitsland), ver-
langt te korrresponderen met iemand uit Bel-
gië in esperanto.

ZEVENTIENJARIGE student verlangt te
korrresponderen over sport, volksgebruiken,
enz., met alle landen: Sn Nguyen-Hy, 21, hani,
hank, Hanol, Vietnam. Alleen per luchtpost
mogelijk.

IN EEN HOEKJE MET EEN BOEKJE

DE uitgeverij A. Manteau, te Brussel, stuur-
de ons een pittig jeugdboekje ter recen-
sie: «Rosje op de maan». Het werd geschr-
ven door Arthur Haulot en geïllustreerd met
talrijke mooie tekeningen in witzwart en in
kleuren van de knappe Elisabeth Ivanovsky.
Het mooie boekje zal geapprecieerd worden
door jongens en meisjes van 8 tot 12 jaar.
Het kost gekortonneerd 40 F.

DE ZONEN VAN LAMBIK

IN 'T STATION
De reizigers spoeden zich naar de trein.
Een schele mijnheer komt in botsing met een
andere medereiziger.
Schele: Mijnheer, kunt u niet zien waar
u loopt?
Andere: En kunt u niet lopen waar u ziet?

VERZACHTENDE OMSTANDIGHEID

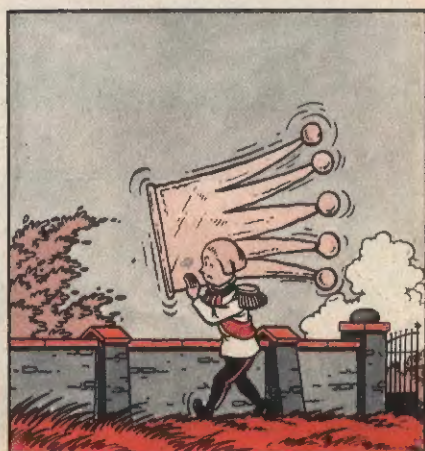
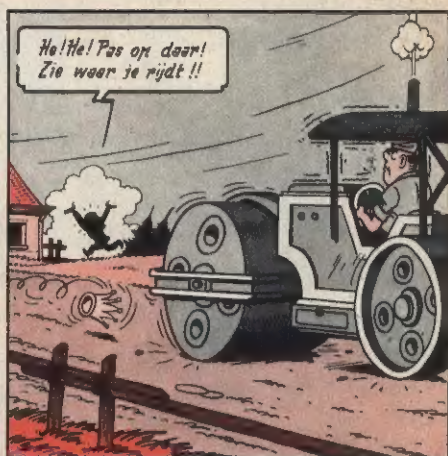
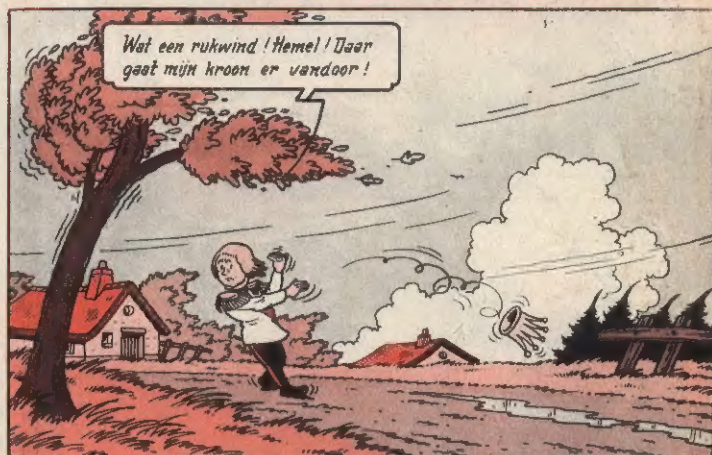
Rechter (tot beschuldigde): Maur, Jan,
ben jij het heus?
Jan: Verdorie ja! Dat ben jij toen die
altijd zo goed kon vertellen in de klas!
Rechter: Doch nu moet ik je verordelen.
Zou er nog iets zijn wat je straf kan ver-
zachten?
Jan: Misschien kun je me een paar jaarlijk-
gezelschap houden en vertellen...
Mopjes werden ons ingestuurd door Edward
L. Hopital, St-Stevens-Woluwe.

HOP, PAARDJE, HOP!

TWEE van de jockeys, die je hier ziet
galopperen, behoren tot dezelfde renstal
en dragen dan ook dezelfde kleuren (dezelfde
pet en hetzelfde jasje). Kan je ze vinden?
Niets belet er je al de jockeys uit te knip-
pen, op een stevig karton te plakken, er een
voetstuk onder te maken en te kleuren. Daar-
bij een renbaan te maken en zelf een spel-
letje uit te denken, zal je niet moeilijk
vallen!

DE AVONTUREN VAN 't PRINSKE

door W. VAN DER PLOEG

MARCONI

door
Dino Attanasio

Op zekere morgen in het jaar 1935 wordt te Chicago, een technische tentoonstelling geopend...

Wie is die heer?
Mijn zender schijnt hem te boeien...

Maar heb je hem dan niet herkend? Het is Marconi, de uitvinder van de radio!

Toch niet waar zeker? Mijn toestel moet er maar armzalig uitzien voor hem!

Heeft u deze zender zelf gebouwd, mijnheer?... Knap werk!

Neen, zo buitengewoon is het niet, mijnheer Marconi. Ik ben maar een liefhebber!

Ho, u moet niet rood worden, jongeman. Ik ben eigenlijk ook niet veel meer dan een liefhebber, hoor!

Inderdaad, Guglielmo Marconi is de eerste pionier van de radioliefhebbers geweest. Hij werd geboren nabij Bologna in Italië, en had ernstige studies gedaan op het gebied van de natuurkunde en de scheikunde...

1886

Guglielmo is twaalf jaar oud. Op zekere dag...

Guiseppino, je moet tussenbeide komen! Guglielmo mag niet langer met die blinde grijsaard omgaan. Ik vrees dat zijn studies er zullen onder lijden...

Toch niet! Ik weet precies waarom hij het doet!

Dank zij deze oude man, die bediende is geweest van de telegraafdiensten, is onze jongen er in geslaagd een zendtoestel te hanteren en zich van het Morsealfabet te bedienen. Het is een nuttige kennis!

Jaren gaan voorbij. In 1894 sterft de Duitser Hertz, die de electromagnetische golven heeft ontdekt...

Zou men de klank niet kunnen overbrengen zonder draden te gebruiken zoals Hertz het gedaan heeft voor de vonken?

Diezelfde avond nog zet Marconi zich aan het werk...

Tijdens de daarop volgende maanden mislukten talrijke proefnemingen.

Het is toch jammer! En ik ben er nochtans zeker van gelijk te hebben!

Op zekere nacht...

Theoretisch gezien moet dat gaan... Vooruit!

Hier Marconi! In het donker vertrek waar zich het ontvangtoestel bevindt hoort Marconi een bel klinken...

Santa Madonna! De proefneming is geslaagd!

De jongeman loopt door de gangen...

MAMA!
MAMA!

Guglielmo's moeder is ongerust, en tracht haar zoon te kalmeren.

Pas toch op, jongen! Is het zo belangrijk?

Belangrijk, moeder?... Weet je dan niet dat het probleem van het kapten van de elektrische golven opgelost is?

En daarna pakt Marconi een nieuwe reeks proefnemingen aan. Telkens vergroot hij de afstand tussen de zender en de ontvanger. Zijn sukses is volledig. Dan besluit hij zijn uitvinding aan te bieden aan de regering...

Het spijt de minister dat hij mijn aanbod niet in overweging kan nemen. Dat is toch onverstaanbaar!

Je hebt misschien meer geluk in mijn geboorteland, Engeland...

In februari 1896 ontscheept Marconi in Engeland...

Niets aan te geven, sir?

Neen, mijn koffers bevatten alleen wetenschappelijke instrumenten.

Mag ik ze even controleren?

Graag, maar pas op, want deze toestellen zijn breekbaar.

De toebeambte onderzoekt de toestellen met de grootste aandacht...

Die man zal ze nog opeten!

...en hij maakt ze onklaar.

Tot daar toe! Ik zal alles gauw repareren!

Gelukkig wordt Marconi begrepen en geholpen door de Britse regering, en sommige particulieren. De jonge Italiaan perfectioneert zijn uitvinding voortdurend en sticht in 1897 een maatschappij waarvan hij de helft van de aandelen ontvangt... evenals een som van 15000 pond sterling!

De eerste zender wordt gebouwd op het eiland Wight. Een proefneming om een verbinding over zee tot stand te brengen wordt met sukses bekrond.

Ik heb ze kommandant! De zaak is in orde!

En wij bevinden ons nog op 30 km van het eiland! Maar dat is fantastisch!

In 1898 begint de pers zich rekenschap te geven van het bestaan van de radio. Op zekere morgen te Dublin...

Tracht de medewerking van Marconi te winnen, jongen. Ik wil dat de «Daily Express» het eerste blad is om het resultaat van de roeivedstrijden van Dublin af te drukken.

Aan boord van een zeilboot tracht Marconi tevergeefs in verbinding te komen met de ontvangpost. De eerste dag van de regatta's gaat voorbij...

Dat fiasco kan ik niet verklaren...

Het is te hopen dat ik het resultaat van de finales heb voor de andere Londense bladen!

De volgende morgen...

Hoera! Mijnheer Marconi, u is een genie! De speciale uitgave is zo pas van de pers gekomen! Onze concurrenten werden in de hoek geduwd.

Ik ben helemaal uitgeput. Weet u wel dat ik meer dan honderd boodschappen heb overseind?

Kort na deze sensationele prestatie, doet koningin Victoria beroep op Marconi...

Ik zou in verbinding willen blijven met mijn zoon wanneer hij zijn zeereis zal maken.

Ja, Majesteit. De verbinding moet tot stand komen tussen het jacht «Osborn» en uw residentie te Wight, nietwaar?

De uitvinder aanvaardt en begint met de bouw van een zender te Wigt. Op zekere morgen.

De koningin heeft mijn groet niet beantwoord...

Kele openblikken later...

Mylord, zoudt u er nota willen van nemen dat ik weiger verder te werken. Hare Majesteit zal u de verklaring van deze weigering geven.

Maar dat mag je toch niet doen!

De sekretaris begeeft zich onmiddellijk naar de koninklijke vertrekken...

Zo? Roep dan een andere elektricien!

Helaas, Majesteit, er bestaat geen enkele Engelse Marconi!

Goed. Zeg dan aan signor Marconi dat ik morgen met hem wil ontbijten.

Ik ben gelukkig, waarlijk gelukkig! Mijn uitvinding heeft verschillende men senlevens gered!

Guglielmo Marconi krijgt voldoening en werkt zijn opdracht verder af. Op een nacht in het jaar 1899 wordt een schip dat in groot gevaar verkeerde door de radio gered...

Datzelfde jaar zendt Marconi naar de Franse geleerde Branly een boodschap die historisch is gebleven. Nu is zijn faam in heel de wereld doorgedrongen. Er worden meer en meer stations opgericht in Engeland en in Frankrijk. Dan denkt Marconi er aan de Oude met de Nieuwe wereld per radio te verbinden!

Spijt de tegenstand van zijn vernoot, die sch baseert op de opinie van talrijke natuur

Daar zal u nooit in sla-gen. De bolvorm van de aarde zal transatlantische overzeeringen onmogelijk maken.

Ik ben het daarmee niet eens. Dat zal volgens mijn géén hinderpaal zijn!

Hindernissen hebben me trouwens nooit tegengehou-den. Mijn plannen zijn klaar. De zender wordt gebouwd te Poldhu op het zuid-oostelijk punt van Engeland.

Er blijft ons niets anders over dan «amen» te zeg-gen. Wel goed, vooruit dan maar! Ruiter ons als het nodig is, maar tracht toch te sla-gen!

Een jaar later is alles klaar. Jam-mer genoeg wordt het station van Poldhu kort daarop door een wer-velwind vernield.

Marconi is echter nog niet ontmoet, en bouw- niet meer op. Daarna trekt hij naar Terra Nova, en er sta-tion op de richte- naar wordt hem ech-ten veran-slag...

Mijnheer Marconi! Kom eens kijken!

Deze toren is toe-geewijd aan Giovanni Caboto, die de streek heeft geëxplo-reerd.

Hu, ook een Ita-liaan! Dat is een gunstig voorteken!

De uitvinder- ingen ver-richten zijn bepa-ald ongunst-ig. Eindelijk, op 12 december 1901...

Ik tracht nu sinds een half uur met Poldhu in verbinding te ko-men. Welke geheimzinnige kracht weerhoudt ons het kontak tot stand te brengen?

De welving van de wereld-bol misschien?

Ploetseling hoort Marconi gekraak in zijn koptele-foon...

Kemp! Versta je me?

Ja, het zijn morsseinen! Hoera!

De radioverbinding tussen de Oude en de Nieuwe Wereld is tot stand gekomen! Dit fantastisch nieuws bereikt de maatschappij die de transatlantische kabel van Engeland naar Terra Nova bezit...

Mijne heren, ik zal kort zijn! Onze advocaten moeten die kerel dwingen zijn experimenten stop te zetten! Anders moeten we hem gerechtelijk vervolgen.

We zijn gered, Kemp! De minister van Financiën van Canada biedt ons de nodige fondsen om een station te bouwen te Glace Bay!

Glace Bay, Maar dat is in Nieuw Schotland!

Einde 1902 werkt het station van Glace Bay succesrijk...

Marconi maakt dan een triomfantelijke tocht door Europa. Talrijke steden befoemen hem tot ereburger. Op zekere dag te Kronstadt in Rusland...

Ik begroet de vader van de radio!

Wie is die vriendelijke heer?

Het is Alexander Popov, de Russische radiopionier.

In 1903 treedt Marconi in het huwelijk. Hij en zijn vrouw vertrekken naar Glace Bay op het ogenblik waarop alles schijnt goed te gaan. De uitvinder wordt naar Londen teruggevoerd, want de kas van de Maatschappij is leeg!... De ene tegenslag volgt op de andere. Zijn eerste kind sterft. Andere maatschappijen maken inbreuk op zijn rechten en er breekt een brand uit in het station van Glace Bay...

Twaalf maanden later wordt de basis van Glace Bay heropgericht, en in 1912 krijgt Marconi de Nobelprijs voor natuurkunde!

Op een nacht in de lente van het jaar 1912 botst de oceanstreeper «Titanic» tegen een ijsberg, en zinkt.

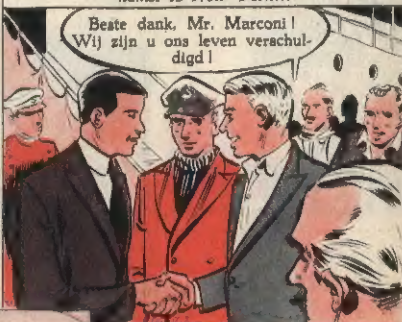

Gealarmeerd door de radio van het zinkend schip kunnen de opgedaagde redders 706 schipbreukelingen oppikken!

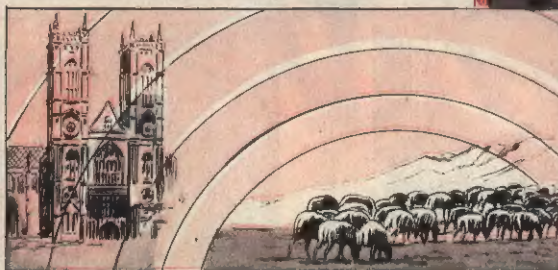
Hadden we geen radio aan boord gehad, dan zouden allen verdronken zijn!

Marconi begroet de schipbreukelingen bij hun aankomst te New York...

Beste dank, Mr. Marconi! Wij zijn u ons leven verschuldigd!

Marconi legt zich dan toe op de studie van de korte golven. In 1927 slaagt hij er in de eerste korte golf tot stand te brengen tussen Engeland en Australië.

De geniale Italiaan wordt met roem en eer overladen. Engeland maakt hem ridder. Italië schenkt hem de titel van markies en stuurt hem naar de senaat.

MARCONI STIERF IN 1937, IN HET BEWUSTZIJN DE WERELD BETER TE HEBBEN GEMAAKT.

Einde

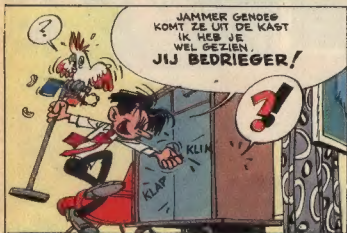
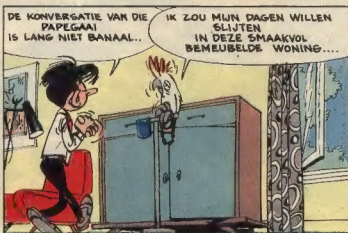
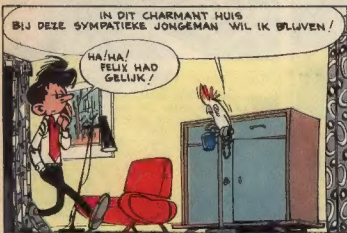
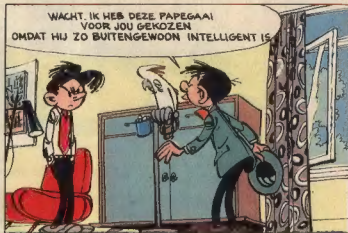
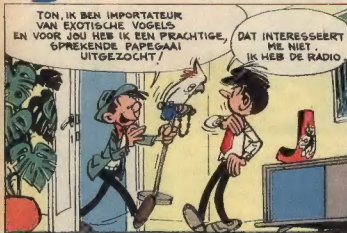
Volgende week: CAMPIONISSIMO EN KNECHTEN

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

ROMANO keerde niet terug!

IN de Atlantische Oceaan, ter hoogte van de Evenaar, zette het advieschip « Arrow » zijn eenlonige verkenningstocht voort. Het schip beschreef grote cirkels om de hem aangewezen zone te exploreren, maar op de groene golven van de oceaan was er niets te bespeuren, geen verdacht schip en ook geen kielzog van een periscoop.

Kommandant Bedford meende reeds dat hij de vijand niet zou ontmoeten, toen hem per radio werd meegedeeld dat er in de buurt een onderzees gedetecteerd was. Bedford wendde zich tot zijn eerste stuurman en zei:

— Dat was te verwachten. Het konvooi Z 126 dat vertrokken is uit Kaapstad met bestemming naar Europa wordt door vijandelijke duikboten in het oog gehouden. Een van deze duikboten was zo onvoorzichtig zich te vroeg te tonen. Nu is de jacht geopend!

Steeve, de eerste stuurman, knikte instemmend en antwoordde:

— De weg die het konvooi volgt is inderdaad afgebakend met vijandelijke duikboten. De escorte zal niet volstaan.

De kommandant ging in de stuurhut, wees naar de kaart en zette zijn plan uiteen:

— Hier zijn we thans, Steeve, en de vijand werd gesignaleerd op minder dan 10 mijlen zuidwaarts. Ik zet toers in die richting en stuur mijn watervliegtuig op verkenning uit. Roep Romano onmiddellijk!

David Romano, luitenant ter zee tweede klasse, was piloot en observator meteen van het klein watervliegtuig dat op de achterplech van de « Arrow » stond. Een laad-

boom zette het vliegtuig op het water en trok het weer op. Een delikate operatie, vooral als de zee woelig was. Voor een advieschip op verkenning in de oneindige oceaan is een watervliegtuig een kostbare hulp. In zeer korte tijd kan het vliegtuig immers een grote oppervlakte exploreren en het schip naar de vijand leiden. Toen hij terug naar de loopbrug ging, hoorde kommandant Bedford achter zich hielen klakken.

— Tot uw dienst, sir.

— Ik heb een opdracht voor u, Romano. U stijgt binnen tien minuten op en u vliegt naar het zuiden om een zone met een straal van 50 mijlen te exploreren. Er werd aldaar een vijandelijke duikboot gemeld. Kom terug voor het donker word, ten laatste om 20 uur.

— U kan op mij rekenen, sir.

De luitenant groette en liep onder de welwillende blik van zijn overste de trap af. Op de brug maakten de matrozen het watervliegtuig reeds klaar. Enkele minuten later klom Romano in zijn eendekker. De kabels van de laadboom piepten en kraaken en het toestel stond spoedig op het water. De piloot scheerde rond de « Arrow », gaf dan volle gas en steeg op. Het dubbel kielzog van zijn vlotters was nog even zichtbaar op het water en weldra was het toestel nog slechts een kleine zwarte stip aan de hemel.

Al de leden van de bemanning die op dat moment met geen andere taak belast waren, badden het vertrek van Romano bijgewoond. De jonge luitenant was immers

een populaire figuur aan boord. Hij was jong, steeds opgeruimd en blijgezind. Hij was ook bekwaam en had het vertrouwen gewonnen van officieren en matrozen. Zijn werk als piloot nam hem slechts in beslag om zijn vluchten voor te bereiden en zijn toestel te onderhouden. Tussen zijn geredde wachtijd op de brug, stelde hij zich ter beschikking van de officieren en onderofficieren. Zijn hulp werd overal gewaardeerd. Kommandant Bedford had veel sympathie en genegenheid voor de jonge luitenant tweede klasse. Romano was met hart en ziel zeeman en piloot. Zijn goed humeur werkte steeds aanstekelijk op zijn omgeving.

★

DE dag verliep langzaam en er gebeurde niets. Van Romano kregen ze geen nieuws; hij zond geen radioberichten uit daar ze door de vijand konden beluisterd worden. De zon daalde reeds in een lichte nevel naar de kim toe en kleurde de wolken rood. De kommandant keek van de zon naar zijn uurwerk, nam zijn vertrekker er zocht de hemel af.

Omdraaien a. u. b.

ROMANO KEERDE NIET TERUG

geronk kwam nader, zwol aan en start dan weg. Romano had de «Arrow» niet gezien. Dat was trouwens onmogelijk omwille van de diepe duisternis en omdat het adviesschip met gedooide lichten door de nacht voer. Enkele minuten later hoorde men opnieuw het geluid van de motor en ook ditmaal zwol het aan, kwam het nader om enkele ogenblikken nadien weg te sterven. Romano vloog dus rond de «Arrow» maar kon hem niet ontdekken. Gehoorzaam aan de gegeven bevelen vuurde hij geen raketten af en zond hij ook geen radioboodschap uit. De radio had hem nochtans kunnen helpen. Hij zweeg vrijwillig omdat hij de vijanden niet in de buurt van de «Arrow» wou lokken.

— Zouden we geen herkenningssignaal afvuren? opperde een officier.

De kommandant antwoordde niet. Hij stond voor een zware gewetenswraak. Om Romano te helpen moest hij een schijnwerper doen aanlichten, maar hij wist dat de vijandelijke duikboot nog steeds in de omgeving was en dat de geringste lichtschijn de aanwezigheid van de «Arrow» kon verraden.

Had hij het recht zijn schip en zijn bemanning aan het gevaar gelateerde te worden bloot te stellen om luitenant Romano te redden?

Heel de bemanning deelde deze gewetensstrijd. Plotseling naderde de eerste officier Bedford en zei:

— Kommandant, Smith, de eerste machinist, zou u graag spreken.

Bedford raapte onmiddellijk waarom het ging.

— Ik kom naar u in naam van de bemanning, sir. Om u te zeggen dat u luitenant Romano niet aan zijn lot mag overlaten. Het is een dapper officier, we houden allemaal van hem. We weten het dat we gevaar lopen getrofferd te worden, maar zo de vijand zijn tocht, kunnen we hem — indien hij ons mist op onze beurt aanvallen.

De woorden van Smith gingen

de kommandant recht naar het hart, maar hij antwoordde niet onmiddellijk. Hij balde de vuisten en rimpelde het voorhoofd zorgelijk. Welke weg moest hij kiezen? Eindelijk sprak hij:

— Keer naar uw post terug en zeg aan uw kameraden dat ik al het mogelijke zal doen om luitenant Romano op te sporen. Nauwelijks had Smith de stuurhut verlaten, of men hoorde opnieuw het geronk van een vliegtuig. Iedereen luisterde in angstige spanning. Toen riep de kommandant:

— Onsteek een schijnwerper! Onmiddellijk flitste het heldere licht door de nacht en steeg ten hemel op. Een ogenblik lang was de «Arrow» helder verlicht en onmiddellijk nadien naderde het geronk van de motor. Iedereen was stil en luisterde. Men hoorde niets anders meer dan het dof gebrom van de ventilatoren. De machines van de «Arrow» waren stil geleed en het schip dreef voort. Toen dook het watervliegtuig vlak bij het schip op en landde op het water.

Lichten doven! Het werd weer nacht rond de «Arrow». Men hoorde opnieuw het zware stampen van de machines en de luitenant ter zes tweede klasse Romano liep naar de stuurkajuit om verslag uit te brengen over zijn opdracht. Hij had een duikboot ontdekt en er een destroyert naartoe geleid. Deze laatste was er in geslaagd de vijandelijke duikboot te vernietigen.

— Ik had u het bevel gegeven voor duisternis terug te keren, zei Bedford droogweg.

Romano glimachte ondanks zijn vermoeidheid en antwoorde:

— Mijn leven had immers geen belang meer, sir, vermits ik een vijandelijke duikboot kon uitschakelen.

Bedford klopte de jonge luitenant hartelijk op de schouder en zei:

— De kommandant van de «Arrow» moet u een bekeuring geven omdat u te laat terugkeert, luitenant, maar als men, zegt hij u, Bravo! U hebt goed werk verricht!

SOLONGE WEEK

JOHN DINNINGHAM, oefenmeester van de voetbalploeg van Portsmouth, had zijn jongens op het hart gedrukt de match tegen Blackpool te winnen. Toen het elftal van Portsmouth, na afloop van de match, naar de kleedkamer rende, verwachtte het zich aan een koud stotbad... Hoe zou Dinningham reageren? Welke ploeg was...

HET DAPPERE ELFTAL

ZIE JE KLAAR?...

OPGEPAST!

Vergeet niet dat voor de prijsvraag AGENCY - VITA - VITADYNIE, verschenen in n. 8, de antwoorden te verzenden moeten worden VOOR 8 APRIL, TE MIDDERNACHT, naar de Etablissements HOLLÉBECQ, Jennartsstraat, 48 Brussel. Om je aan te moedigen, publiceren wij hier een overzicht van de prijzen die je kan winnen:

- 1° prijs: een luxuriëus wiel «VITA»
- 2° prijs: een prachtige staard fiets Toerist.

En verder nog: volledige verlichtingsapparaten «VITADYNIE», type lux; guldeidometers HURET; volledige verlichtingsapparaten type sport; leders en zadel «VITA», type toerist; mutsen HURET; broekzakken en kappen HURET en albums van de Lombard Collectie.

Veel geluk en tot weldra!

PASEN!

Weldra twee nieuwe albums in de LOMBARDCOLLECTIE

DE ZWARTE TALISMAN
door F. Craenhals

De nieuwe spannende avonturen van Tom en Teddy.
Prijs: 69 F.

HET GEHEIM VAN DE GROT
door Tibet

Nummer 8 in de reeks spannende avonturen van Chick Bill.
Prijs: 49 F.

voor je bibliotheek!

Overal te koop.

In vindt Kuitje's punten op de producten: VICTORIA - MATHERNE - TOSELLI - PHORMANS - HORTON - FANA - VANDENHEUVEL - JUCY & WHIP - FRANCO-SUISSE - NOSTA - LE TIGRE - PALMAFINA - CHOCOSWEET en in ieder album van de LOMBARD COLLECTIE.

« Madame, ik heb een belangrijk en dringend nieuws voor Uwe Majesteit. Onze Jegers onder het bevel van de hertog van Marlborough hebben de troepen van de Frans-Spaanse coalitie te Höchst verslagen. »

Het was kolonel Parke die dit nieuws bracht en hij had acht dagen nodig gehad om de 900 km af te leggen, die Blenheim, in Beieren, scheiden van het kasteel van Windsor, waar Anna, koningin van Engeland, resideerde. Gezien de slechte staat van de wegen en het feit dat hij de zee moest oversteken, was dat voor die tijd een prestatie!

Sedert 1704 is er heel wat veranderd. Indien Parke thans een bericht moest overbrengen aan zijn koningin, dan zou hij dit doen met de hulp van telefoon of radio.

Five... Four... Three... Two... One...

De raket Vanguard die de satelliet Pompelmoes draagt, stijgt op te midden van een oorverdovend lawaai, en een oranje vlammengloed. Er is echter iets niet in de haak. De raket wiegt en valt neer. Het geluid van een vreselijke ontploffing verscheurt de lucht.

De operatie Pompelmoes mislukte...

Op 6 km van de plaats waar het ongeluk gebeurde, staan de journalisten en de reporters. Zij nemen hun valiesje en hun camera onder de arm en gaan naar huis. Zij hebben honger, ze huiveren van koude en ze vragen zich af of het wel nodig was drie nachten daar buiten in de koude door te brengen om die mislukking bij te wonen. Men kan begrijpen dat zij hun ontmoediging en hun teleurstelling moesten luchten.

Het is echter zeker dat zij, wanneer er te Cap Canaveral weer iets te doen is op post zullen zijn.

Wanneer zich ergens een ongeluk, een ramp of een aanslag voordoet, hollen de perslui ter plaatse. Zij trotseren regen, sneeuw, storm. Wat ze doen is niet altijd zonder gevaar.

Een krant wordt niet alleen gemaakt met papier en inkt, maar met kennis, met inspanning, met moed, fantasie en uithoudingsvermogen.

(Wordt voortgezet.)

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN I. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

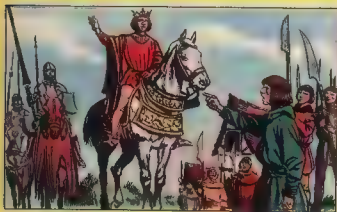
DE TWEE ROZEN

EEN van de meest zonderlinge gevolgen van de Honderdjarige Oorlog was dat Engeland een eiland en bovendien Engels werd. Is dat een raadseltje? Neen, helemaal niet. Toen de Britten van het vasteland werden verdreven en er nog slechts Calais konden behouden, begrepen zij dat hun toekomst op zee lag. Hun koningen tot op dit ogenblik meer Frans dan Brits, begonnen Engels te spreken en zich uitsluitend met hun koninkrijk bezig te houden. Hier moeten we echter een vreselijk drama vertellen...

III. - DE WITTE ROOS

DE Yorks droegen een witte roos in hun blazoens. Richard van York werd verslagen te Wakefield in 1460 en gedood. Zijn zoon echter werd Edward IV en versloeg het leger van Hendrik VI. Deze laatste werd in de Tower opgesloten en de keel overgesneden.

I. - EEN SCHONE FAMILIE!

EDWARD III kon fier zijn op zijn afstamming. Zijn vrouw Philippine van Henegouwen had hem vele kinderen geschenkt waaronder vijf zonen: Edward van Wales of de Zwarte Prins, Lionel van Clarence, Jan van Lancaster, Thomas van Glochester en Edmund van York. De Zwarte Prins stierf en het was zijn zoon Richard II die Edward III opvolgde.

IV. - DE TOWER

EDWARD IV stierf in 1483. Hij liet een dochter, Elizabeth, na en twee zonen Edward V en Richard, die respectievelijk 12 en 9 jaar oud waren. Maar Edward IV had een broer, hertog Richard van Glochester, een gebochelde met een wreed en demoïsch karakter. Glochester liet Edward en Richard in de Tower van Londen opsluiten en op een nacht vermoorden. De kinderen van Edward IV werden samen onder een trap begraven. De moordeenaar werd koning onder de naam Richard III. Zijn regering was zo wreed dat de Lancasters zich rood de graaf van Richmond, Hendrik Tudor, schaalden. Rode roos tegen witte roos.

II. - DE RODE ROOS

IN 1399 werd Richard II aangevallen door zijn kozijs Hendrik, zoon van Jan van Lancaster. Hij werd in de Londense Tower opgesloten, verplicht af te treden en bovendien vermoord. Hendrik van Lancaster werd koning onder de naam Hendrik IV. De Lancasters droegen een rode roos in hun blazoens. Hendrik IV werd opgevolgd door zijn zoon, Hendrik V, de overwinnaar van Azincourt. Zijn zoon was Hendrik VI. Deze laatste had aanvallen van waanzin. Zijn aartsvijand was zijn kozijs Richard, afstammeling van Edward van York. En wat wilde Richard van York? De kroon van Engeland!

V. - BOSWORTH

OP 22 augustus 1485 werd Richard III te Bosworth verslagen door Hendrik Tudor. Richard trachtte te vluchten en zou geroepen hebben: « Een paard, een paard, mijn koninkrijk voor een paard ». Hij werd gedood. De overwinnaar werd koning Hendrik VII. Hij huwde Elizabeth van York, dochter van Edward IV en verenigde in zijn blazoens de rode en de witte roos.

(Wordt voortgezet.)

JAAKSKE GAAT OP JACHT

door TIBET

De jacht is een heerlijke sport! Je ademt 's morgens de frissche lucht in, je geniet van de stilte van het woud en 's avonds keer je triomfantelijk naar huis.

Beef, edel wild! Hier komt de jager!

Daar loopt een konijntje!

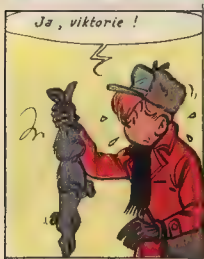
PANG!

VIKTORIE!

Ja, viktorie!

Viktorie!... Snik! Snik!

Zo'n klein, lief konijntje! Ik ben een moordenaar! Een schurk!

'n Toerhartige ziel!...

Dat trucje pakt altijd... Ik beklaag het niet dat ik jarenlang de trouwe helper van een goochelaar was...

Gefopt!... Beetgenomen door een konijn! Wat een schande!

Thans ken ik geen medelijden meer!

OPERATIE

Dan Cooper werd door de inboorlingen gevangen genomen en naar het stamhoofd

En die "wending", van dokter Richard zal natuurlijk eindigen met 'n sprong "zonder valstroom", boven 'n bergstroom...

En wat doen we met Cooper?...
Landen we in het dorp?...

Geen sprake van! De blanken die door de stammen welke N'Golo volgen, gevangen genomen worden moeten verdwijnen zonder sporen na te laten!

Ik heb het begrepen!
We zullen buiten het dorp landen en te voet naar de hoofdmans gaan.

Juist! Men verwacht ons!
De tamtams hebben onze komst al gemeld!

EEN UUR LATER...

Ik heb dit dorp bezocht met N'Golo. Wanneer je neerstrijkt langs de stroom, zullen we een weg vinden... Het zal niet moeilijk zijn... We bevinden ons op een half uur gaans van het dorp...

OK.

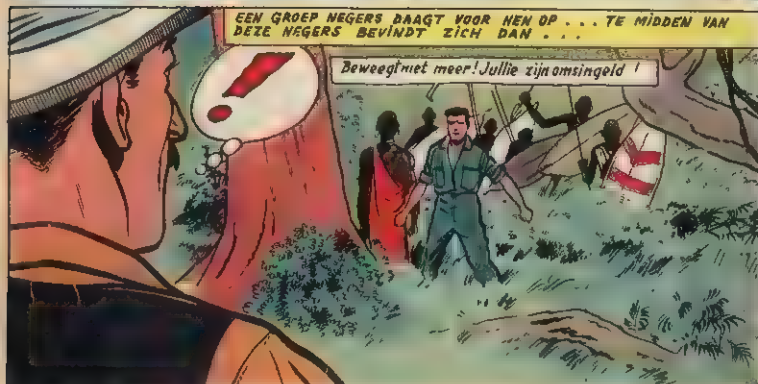
DE HELIKOPTER STRUKT NEER, EN DE DRIE MANNEN BEGEVEN ZICH LANGS HET SMAL PAD DOOR HET OERWOUDE NAAR HET DORP VAN DE "PUTUS"...

N'Golo is een slimme kerel! Wanneer hij alle blanken laat aanhouden die in de jungle binnendringen, deelt hij meteen dat meunsgiergen het versterkt kamp van de rebellen zouden vinden.

EEN KWARTIER LATER.

Ha! Daar is de open plek, waar de hoofdweg in uitmondt. Binnen twintig minuten zullen we in het dorp zijn!

PLOTSELING BLIJVEN DE DRIE SCHURKEN STAAN...

EEN GROEP NEGERS DAAGT VOOR HEN OP... TE MIDDEN VAN DEZE NEGERS BEVINDT ZICH DAN...

Beweegt niet meer! Jullie zijn omsingeld!

Wierpt jullie wapens weg, en weetst kalm... Anders...

JUPITER

TEKST en TEKENINGEN
van A. WEINBERG

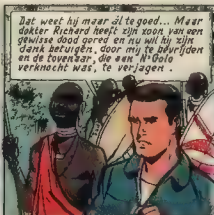

geleid. Zal hij in de strijd tegen N'Golo het onderspit delven? ..

ONTNUTST WERPEN DE DRIE SCHURKEN HUN REVOLVER WEG...

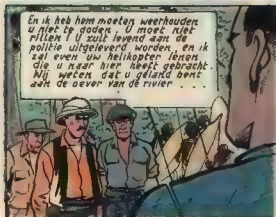
Maar dat is ongehoord! We werden gestuurd door N'Golo. Weet u dat niet?

Dat weet hij maar al te goed... Maar dokter Richard heeft zijn toorn van een gewisse doof goord en nu wil hij zijn dank betuigen, door mij te bevelen en de tovenaars, die een N'Golo vernocht was, te verjagen.

Wanneer hij me van uw komst heeft verwittigd, heb ik hem ingelicht over uw uroefnemingen met raketten...

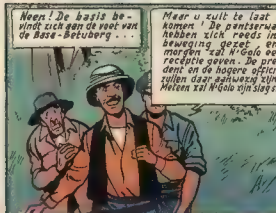
En ik heb hem moeten weerhouden u niet te doden, moez niet rillen! U zult levend aan de politie uitgeleverd worden, en ik zal even uw helikopter lenen die u naar hier heeft gebracht. Wij weten dat u geland bent aart de oever van de rivier...

Maar eerst wil ik graag vernemen, waartoe u gekomen bent en de vliegtuigen van de rebellen stadsh afgesteld?

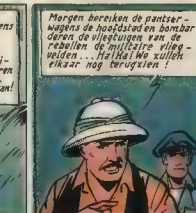

Deze mensen zullen me wel een handje toesteken om uw gneugen daarop te brengen. Of is het niet nodig?

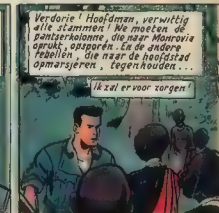

Nee! De basis bevindt zich aan de voet van de Base-Betuberg...

Maar u zult te laat komen! De pantserwagens hebben zich reeds in beweging gezet, en morgen zal N'Golo een receptie geven. De president en de hogere officieren zullen daar aanwezig zijn. Melden zal N'Golo zijn slag slaan!

Morgen bereiken de pantserwagens de hoofdstad en bombarderen de vliegtuigen van de rebellen de mijfztre vliegvelden... Hal Hal! We zullen elkaar nog terugzien!

Verdorie! Hoofdman, verwittigt alle stammen! We moeten de pantserkolonne, die naar Manrovia oprukt, opsporen. En de andere rebellen, die naar de hoofdstad opmarsjeren, tegenhouden...

Ik zal er voor zorgen

VERGEKELD DOOR ENKELE KRIGERS, BEGEEFT DAN ZICH NAAR DE PLAATS WAAR DE HELIKOPTER NEERGESTREKEN IS...

LAICH VERBODT DE HELIKOPTER NAAR DE POST VAN DR. RICHARD.

Eerst moet ik Grant verhinderen te vertrekken. Vervolgens zal ik de president van de republiek verwittigen, en al de samentzwerders doen aanhouden. Het is te hopen dat ik nog op tijd kom...

HET DODE WATER VAN ATOERA

Star Larcher en Mulligan zetten koers naar het Malaita eiland in de Stille Oceaan. Het is daar dat de Japanners de grote schat hebben verborgen. Onze vrienden bedriegt echter nog 'schaduw' van de Samoeraai van de Zwarte Zon.

E schooner stevende rond de Galapagosarchipel en het was bijna ter hoogte van de evenaar dat Marc Larcher eindelijk koers zette naar het westen en dwars door de Stille Oceaan dreefde. De zon wierp haar stralen als gloeiend lood over de oneindige en lege oceaan. De planken van het schip reken op en kraakten van de hitte en verbrandden de voeten van de bemanning dwars door de solen van hun sandalen heen. De ananassen en de ritsen bananen, die nog groen rond de mast waren opgehangen, rijpen zienderogen en verdwenen een na een. Het drinkwater werd lauw en Marc moest antischuurbuik tabletten uittelen. Weken en weken verlopen. De kapitein wou geen enkele haven aandoen alvorens hij terecht kwam in de doolhof van minuscule eilandjes van de Polynesiëse wateren. Daar hadden ze echter ongeluk. Van de hitte waren de vaten met drinkwater gescheurd. Het water werd daardoor beumet en men kon er niet meer van drinken. Het was dus hoogstnodig om de tonnen te laten herstellen en fris drinkwater in te slaan. Daarom moest de schooner in de dichtstbijge haven voor anker gaan. De bevolking van de havenstad bestond voor de helft uit Aziaten en de enige scheepsmakelaar was een Japanner. Hij was heel klein, bescheiden, uiterst beleefd, steeds boog hij

als een knipmes en lag er een starre glimlach om zijn lippen. Hij heette Atoeri en om een paar timmerliel te vinden, was de kapitein van de «Malaita», ex-Bora-Bora, verplicht zich tot hem te wenden. Dat ging niet zonder moeite. Marc wond zich op, maakte zich kwaad, dreigde, maar steeds stootte hij op de bescheiden en glimlachende onverschilligheid van de Japanner. De reparatie slaapte aan en Marc meende reeds dat er verraad in het spel was. Mulligan werd haast gek van ongeduld en beiden besloten bij de gedachte plotseling de korte silhouet van Mura te zien verschijnen. Eindelijk waren de vaten dan toch gemaakt en de twee avonturiers ademen verlicht toen er zich een nieuw incident voordeed. Mura, een van de matrozen die dienst deed als 'botelier' en als kok verdween de vooravond van het vertrek. Hij was even wel gegaan en 's avonds ontbrak hij op het appel. Ook de volgende morgen verscheen hij niet. Marc was daarover niet erg verbaasd, want zulke deserties komen vaak voor bij een Polynesiëse bemanning. Deze eilandbewoners breken heel vaak hun contract, ze zijn het moe op zee, ze hebben heimwee, ze verlangen naar huis en ze gaan. Het gebeurt dan ook dikwijls, dat de officieren van de kleinere handelschepen jacht moeten maken op hun matrozen.

Marc werd zeer waarschijnlijk

een diep heimwee gevoeld naar land, dat was best te begrijpen na die oneindig lange reis op de kleine schooner. Tevergeefs doorsnuffelde Marc de omgeving van de kade, de matroos was en bleef onvindbaar. Hij trok dan verder landwaarts, maar ook daar bleven alle opsporingen vruchteloos. Ten slotte moest Larcher het opgeven. Hij verkooft het een andere kok aan te werven dan nog langer tijd te verspillen. Maar zo'n kok aanwerven was makkelijk gezegd dan gedaan. Het was niet alsof die eilandbewoners een wachtwoord hadden gekregen, want zij weigerden allen energiek in te schepen aan boord van de schooner. Ten einde raad moest Marc zich tot Atoeri wenden en deze speelde het klaar hem tegen een zeer hoge prijs geen Philippijn aan de hand te doen, die Christobal heette. Deze laatste was eerder tengeboort, zag scheel en droeg een bril met broekie glazen en ijzeren montuur. Hij nam plechtig bezit van de kombuis en sleepte een reusachtige kist achter zich aan die voorzien was van een groot hangslot. Met een jaloezie roep bewaakte hij deze kist, waarschijnlijk had hij daarin zijn vele honte pareo's verborgen, want iedere dag droeg hij er een andere. Hij was hovaardig, gesloten, heimelijk. Hij leefde op zijn eenle en misprede de rest van de bemanning. Deze laatste belachte hem trouwens met dezelfde munt.

Christobal was echter een voortreffelijk kok, hij was ook zeer stipt en dat alleen telde in de ogen van Marc.

Eindelijk was de «Malaita» zeeklaar. De Samoeraai waren niet komen opdrukken en het was met een diepe zucht van verlichting dat Marc en Mulligan het anker lichten. De schooner werd door een krachtige westenwind van de kust afgedreven en nog heel lang meenden de twee avonturiers dat ze op de kade de kleine gestalte van Atoeri zagen staan, die hen met een vriendelijk gebaar vaarwel wuilde.

— Je hadt ongelijk je zoveel zorgen te maken! zei Mulligan. Die Atoeri is een brave man. Hij is natuurlijk niet vlug, maar hij is absoluut ongevaarlijk.

— Je hebt gelijk! Het wordt een obsessie. Ik zie nu overal spionnen van de Samoeraai van de Zwarte Zon.

Hadden Marc en Mulligan de boodschap kunnen lezen, welke de kleine Japanner doorzende aan een geheimzinnig correspondent te Honolulu, zouden ze hun mening beslist gewijzigd hebben...

Onze twee gezellen waren er heilig van overtuigd dat zij de spionnen van de Samoeraai te slim en te vlug waren afgewest. Zij stevenden op de Salomonseilanden toe en droomden van de fabelachtige schat.

Een week was al dus kalm verlopen. Toen zagen ze op een avond de scherpe en mel groen overdekte kust van het eiland Malaita, die afstak tegen de purperkleurige hemel. De nacht daalde over de oceaan, waaruit vijandig en mysterieus de zwarte silhouet van het land opsteekte, dat het symbool was van al hun hoop en al hun verzoeken. Nooit hadden ze een dag met zoveel ongeduld tegemoet gezien...

*

DAAR is de ingang van de baai!

Marc voelde dat zijn keel dichtgesnoerd was van ontroering en hij drukte krachtig de arm van zijn geest. Over de reeling geleid, kokken zij beiden naar het eiland dat zij nu reeds zochten. Noch in Mexico, noch op de Ellice-eilanden had Marc zich een gedetailleerde kaart van Malaita kunnen aanschaffen. Op goed geluk af hadden zij dan ook de ligging van de Atoerabaai aangeduid. Een zeer gevaarlijke reeks koraalriffen versperde de ingang van deze baai bijna helemaal. Twee keren waren zij voorbij gevaaren zonder ze te zien.

Generaal Matsuko had de bergplaats van de schat uiterst goed gekozen. De koraalriffen versperden de weg naar de oever en deze laatste was met diep groen begroed en bijna ontoegankelijk. De gedroefte wortels van de eerste bomen doken in zee en het was niet alsof het woud uit de zee opsteeg. Op het blauw van de oceaan gaven volge volgde onder oceaan het groen. Het woud wou. Een stille rots verborg bijna volledig de smalle geul die toegang gaf tot de baai.

Heel voorzichtig stuurde Marc zijn schooner tussen de koraalriffen en langs de rotsen waar tegen de golven de pletter vloegen. Hij liet voortdurend peilen

en luisterde met gespannen zenuwen naar de diepte van het water, die hem om de minuut gegeven werd. Ieder ogenblik verwachtte hij er zich aan op een klip te stranden, maar alles verliep uitstekend. De schoener gleed tussen twee ondoordringbare muren van bomen en planten naar de oever toe.

In de jungle, die de baai omsloot, was er geen enkele opening te bespeuren, zelfs geen stukje strand waarop men de voet zetten kon. De enige open plek in die oceaan van onontwaarbaar groen was een enorme rotsblok en op die rots een platform dat de zee domineerde en geleek op een reusachtig aambeeld. De baai zelf was bijna rood. Het water was er zwart, diep en rustig, wat vreemd aandeelde na de woelige, schuimende golven van de zee. Er hoorste ook een zonderling dreigende stilte, een stilte die niet eens verstoord werd door de kreet van een vogel of de roep van een aap. Het was net alsof het water en de omgeving dood waren en, ondanks de zon en de blauwe hemel, leek het er onheilspellend somber. In die haast onwerkelijke stilte ratelden de ankerkettingen en ploten de ankers met groot lawaai in het water. Marc en Mulligan kwamen onder de indruk van die stilte en ze speurden aandachtig de oever af. Zij keken naar de schaduw die tussen de hoge boomstammen hing, maar daar bewoog niets en niemand.

— Van de zee af kan men ons niet zien, zei de kapitein. Dat is dan ten minste een voordeel van deze triestige, sombere hoek.

— Ik hoop dat het niet het enige voordeel is! luisterde Mulligan.

Marc liet de jol uitgooien. De gesperde armen van vier matroze roeiden het lichte vaartuig over het donker, spiegelgladde water van de baai in de richting van de rots in de vorm van een aambeeld...

**VOLGENDE WEEK
DRAMA ONDER ZEE**

de confidenties van een FIAT 1100

M'n meester verzorgde mij uitstekend. Hij schroefte en poetste me regelmatig en ik glansde altijd.

Op een avond liet hij mij, enkele minuten staan in een sombere steeg. Ik wachtte...

plotseling kwam een verdacht uitziende kerel op mij af

M'n meester was zo onvoorzichtig geweest de contactsleutel te laten zitten. De man die ik niet kende opende de deur.

...zette zich zonder aarzelen achter m'n stuur en schakelde in...

Ik werd hem te gehoorzamen! Die man werd zenuwachtig en schokte de motor enkele keren opnieuw in. Ik hield echter voor mij zijk.

Wordt voortgezet

GRENADIER

VICTORIA

VERTELT...

Niets is onmogelijk met de beroemde chocolade **VICTORIA**! Dat is een buitengewone chocolade!

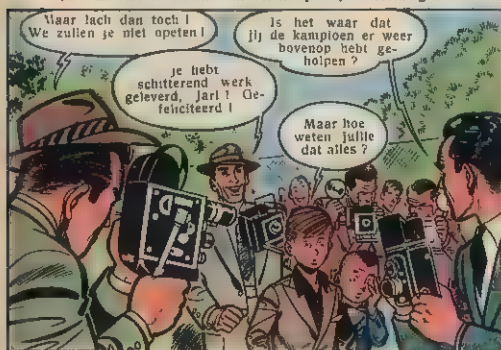

JARI EN DE KAMPIOEN

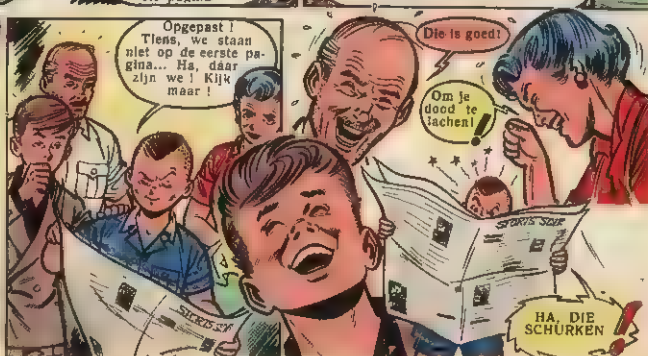
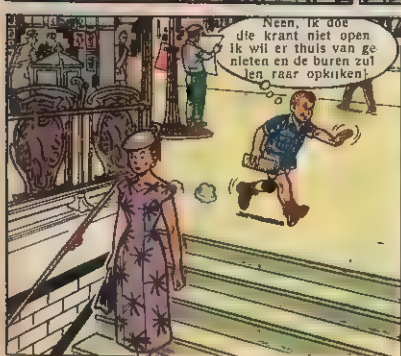
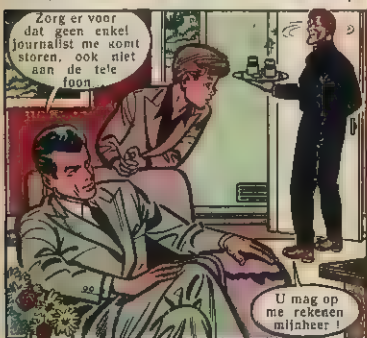

door RAYMOND REDING

Jari en Michel willen hun vriend Jimmy Torrent gelukwensen met zijn overwinning tennisklups worden zij door fotografen omringd.

Dezelfde avond in het hotel van Torrent en Jari

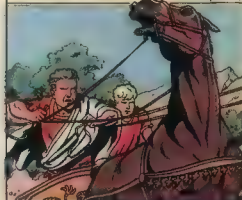
DE ZWARTE KLAUW

DOOR

Alex heeft iets op de weg zien liggen en doet zijn paarden stoppen.

PETRONIUS TREKT AAN DE TEUGELS EN KAN ZIJN PAARDEN GELUKKIG NOG NET VOOR DE TWEE LICHAMEN TOT STAAN

Men zou zeggen dat het de schouwachten zijn, die je op het kerkhof zie...

Ja, 't zijn het... Ze werden verlamd door klauwen. Die ongelukkige kerels!

Kijk, een van hen heeft getracht iets in het zand te schrijven...

M...A...R...Mar?... Marcus waarschijnlijk

Marcus? Maar dat is de naam van het laatste slachtoffer, waar dan je zag een heel gewond gewest zijn die ik op het kerkhof ontdekte en die even nadien geheimzinnig verdwenen? Er is slechts één middel om dat te weten: naar hem terug te keren. Ditmaal wil ik hem met eigen ogen zien!

Onder welk voorwendsel?

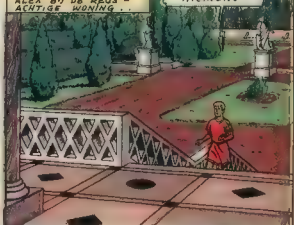
Dat is om het even. Ik zal onderweg wel iets vinden... Voor alle voorzichtigheid: stuur binnen een uur een knede om me te komen halen.

In gods en veel geluk! Ik zal me om die twee gewonden bekommeren.

EVEN LAZER KOMT ALEX BIJ DE REUS - ACHTIGE WONING

Niemand?

Hu, ik begrijp het. Het is eindelijk. Alle knechten zitten in de gemeenschappelijke zaal om de tafel...

ALEX LOOPT ONGEMERKT HET BINNENPLEIN OVER EN DRINGT DE WONING BINNEN LANGS DE EREPOORT...

En hier ook niemand? Vooruit dan maar!

Ik hoor stemmen daarboven. Wat zeggen ze?

Neen! Neen! Heb medelijden...

VOORZICHTIG NADERT HU...

Neen, ik zal alles doen wat je wenst, maar dat niet!...

Het is nutteloos! Je zoude ons vroeg of laat toch verraden!

Neen, heb medelijden! Ik zal niet van hier wegeden. Ik...

Zwijg! Je weet best dat alles in de war zou lopen, wanneer een slaaf je betrapt.

ALEX KOMT BIJ DE ZWARE VOORHANGEN EN SCHUIFT ZE BEHOEDZAAM OPEN. WAT HIJ ZIET SLAAT NIEM HET VERSTOMMING...

Heb medelijden!...

Het Alpenvliegtuig

EEN goed deel van de Zwitserse bevolking wordt door de sneeuw enkele maanden van het jaar van de rest van de wereld afgesneden. Ingeval van ziekte of ongeluk heeft het groot belang in een minimum van tijd het contact met de bewoonde wereld tot stand te brengen. Zwitserland heeft daardoor zijn beste krachten om het verkeersprobleem in de bergen op te lossen. Vermits men bepaalde hooggelegene bijna ontoegankelijke punten niet bereiken kan per trein of per auto, blijft er slechts het vliegtuig, maar ook met het vliegtuig is het geen kinderspel. De wind die in de kloven raast en zich als het ware openrijt tegen de hoge rotseen, vormt voor ieder vliegtuig een groot gevaar. De toestellen bestemd om in de bergen te vliegen moeten een grote kracht in reserve hebben, zodat

de piloot wanneer het nodig is de motor op volle toeren kan laten draaien. Het vliegtuig dat te zwak is wordt door de heftige winden meegesleurd en neergesmeten. Het toestel voor de bergen moet makkelijk te manoeuvreren zijn en bijgevolg een tamelijk grote oppervlakte hebben.

In de zomer moet het vliegtuig in de welken kunnen landen, in de winter in de sneeuw of op het ijs. De grote oppervlakte van de vleugels en de relatief hoge kracht van de motor brengen hier de oplossing.

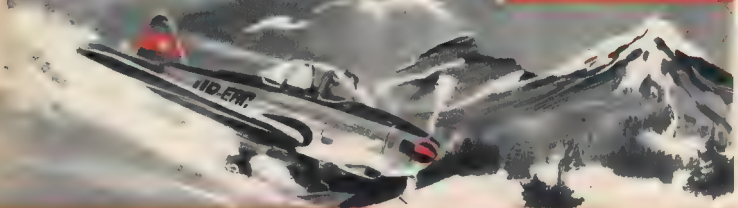
Men moest naar het middel zoeken om het toestel toe te laten uit een valde in de vallei op te stijgen en even later op 3.000 m hoogte op een sneeuwveld te landen. In het begin werden de wielen gedemonteerd en als in de plaats gezet. Thans heeft men ook gevonden, die men kan op- en af laten.

Opgetrokken komen de wielen vrij, zodat de piloot normaal kan landen. Met neergelaten ski's kan hij zijn vliegtuig zonder gevaar neerzetten op het ijs, in de sneeuw of in het slijk.

Zwitserland kocht een reeks kleine Italiaanse toestellen Meteor EL 55 B « Alpino ». Ze zijn krachtig, beweeglijk, kunnen steil dalen en landen en dat op zowat ieder terrein. De Meteor « Alpino » waarin vier personen kunnen plaats nemen, weegt leeg 450 kg en geladen 800 kg. Hij is uitgerust met een motor van 150 PK, die hem een maximum snelheid van 210 km per uur geeft.

De Meteor kan overal stijgen en landen, dank zij de ski's, die opgetrokken en neergelaten worden met de hulp van de hydraulische vrices die men ziet bij de wielen.

De atoomsche

De « Lenin » werd op 18 december 1957 te Leningrad op de knopen van de ijs.

EEN OK op zee deed het atoomschip, gebouwd in de U.S.A., bouwen twee atoomduikboten, de « Nautilus » en de « Sea Wolf ». Reeds in 1954 begon de U.S.S.R. met de bouw van atoomschepen en op 16 december jl. werd de ijsbreker « Lenin » te Leningrad te water gelaten. Het is de grootste ijsbreker ter wereld, twee keer sterker dan de grootste Amerikaanse ijsbreker - Gletchei.

De « Lenin » heeft een lengte van 134 m, breedte 27,6 m, tonnage 16.000. Hij beschikt over 14.000 PK en kan in vrije zee een snelheid van 16 knopen bereiken. Deze ijsbreker heeft een toernieuw van 400 dagen, wat hem toelaat driemaal rond de wereld te varen. Alvorens hij opnieuw atoombrandstof moet opdoen. Met 15 gr kernenergie kan deze machtige ijsbreker 24 uren varen. Een ijsbreker van het klassieke type zou om hetzelfde te doen, 70 ton zware olie nodig hebben.

PETROLEUM EN ATOOM

IN de Ver. Staten maakt men plannen om een cargo van 120.000 ton te bouwen die zou aangedreven worden met atoomenergie. Groot-Brittannië heeft men de bouw van petroleumtankers op, het oog in Frankrijk liggen twee projecten ter studie, het ene van een atoomduikboot, het tweede van een petroleumschip. In november van vorig jaar vroeg men aan deskundigen enkele plannen te maken voor een petroleumtanker die 40.000 ton ruwe petroleum zou kunnen vervoeren, uitgerust met motoren die een kracht zou ontwikkelen van 20.000 PK.

EEN PETROLEUMTANKSCHIP VAN 150 M IN HET WIT GESCHILDERD

ZAL de koopvaardij van de toekomst nog aan de oppervlakte van het water varen of zal het een duikboot worden? Lord Montgomery vertelde in

HALLO, HIER LUC VARENNE EEN MOOIE RIT IN EEN HEERLIJK LAND

I woensdag 19 maart wordt het start schot gegeven voor de klassieke weg koers Milaan-San Remo langsheen de Italiaanse Riviera. Die tocht volgen is de moeite overwaard. Je kan niet nalaten links en rechts te kijken en het heerlijk landschap te bewonderen. Soms vergeet je er zelfs de renners bij!

Al de grote wielerskampioenen nemen deel aan deze wegrit. De start wordt gegeven op het binnenplein van een van de mooiste kastelen van Italië dat van de familie Sforza. Het is in een hoek van dit prachtig kasteel dat ik op zekere dag mijn vriend Fausto Coppi aantrof. Hij was helemaal alleen en had grote zorgen. Thans ligt deze zware tijd weer achter hem. Hij neemt deel aan de koers van 19 maart a.s. en zal naar mijn mening bewijzen dat de oude Fausto met de lange-benen nog niet door is! Voor mij is en blijft Fausto Coppi nog steeds de grootste kampioen van de wielersport.

De dag van het vertrek viert heel Italië Sint Jozef. Het is een nationale feestdag. Voortdurend worden de renners omringd door de entoesiaste, menigte. Sommige sport liefhebbers gaan zo ver een heel eind naast hun geliefde renner mee te lopen. De afstand die de renners moeten afleggen bedraagt 220 km en er zijn drie kleine, maar moeilijk te beklimmen heuvels.

Daar is ook nog het treintje, dat van Genua naar San Remo rijdt. Dat treintje zou niemand storen indien er voor hem niet zoveel overwegen waren gemaakt. Nooit in mijn leven zag ik op een zo geringe afstand een zo groot aantal overwegen! Om

de 1.000 of 1.500 meters moeten de renners stoppen. Ik denk dat de madonna van Italië dan haar oren dichtstopt en de statuen ook. Je moet begrijpen dat dit voortdurend stoppen lastig is voor de renners en ze daardoor kostbare tijd verliezen.

Ik zou het haast vergeten er is ook de zee die hier en daar tussen de heuvels ligt te blinken als een blauwe spiegel en die men ten slotte volgt.

Onze renners hebben de laatste jaren hun man gestaan in deze koers en wij hopen dat zij ook dit jaar veel succes zullen oogsten!

Ben van morgen

niet zo lang geleden tijdens een banket het volgende: Het koopvaardijerschap van de toekomst is een duikboot. De Japanners bouwen er een die 65.000 ton weegt. De Japanners tegenstraffen deze informatie en sedertdien heeft men er niet meer over gehoord. Wat men echter wel weet is het feit, dat de Britten de plannen bestuderen van een onderzee-tankschip van 100.000 ton. Te Cowes op het eiland Wight werd de maquette gebouwd van een duikboot, die in het wit geschilderd is en waarmee men proefnemingen doet. Deze in het wit geschilderde miniatuurboot is niets anders dan een schaalmodel van het onderzee-tankschip van 100.000 ton met atoom aangedreven. De romp van het schip zou in plastic zijn en het schip zou op een afstand van 80 km per uur kunnen afleggen.

Volgens de Britse technici zou deze atoomcargoboot volgende voorstellen bieden: hij vaart onder water, heeft niet meer af te re-

kenen met de tegenstand van de hoge golven. Hij ontsnapt aan de stormen, orkanen, dichte nevels. Vermits deze onderzee-cargo bestemd is voor vredelievende doeleinden, zou hij niet zoals de onderzoekers verplicht zijn vlug te duiken. Men kan dus de ballast afschaffen. Een tienkoppige bemanning zou deze onderzee-cargo kunnen besturen.

Iedere medaille heeft een keerzijde. Ook hier is er een. De konstruktie van atoomschepen kost veel miljoenen. Men moet er echter aan toevoegen dat deze uitgaven weer goed worden gemaakt omdat zo'n schip zeer weinig kernenergie verbruikt. Het is

TEWILJE SIR HILLARY DE ZUIDPOOL EXPLOREERT,

ken je je eigen land ontdekken.

Weet je, dat het land dat men over het algemeen «het klein België» noemt, in werkelijkheid uitgestrekt is en de meest uiteenlopende aspecten biedt?

Weet je ook dat er weinig mensen zijn die hun moed land werkelijk goed kennen? Wil je één van hen zijn?

Vertrouw dan eens te meer de KUIFFE'S BON, die je onder zijn talrijke geschenken, prachtige kleurchroma's aanblijft over de aardrijkskunde van België: zo zal je niet alleen de mooiste hoekjes en merkwaardigste landschappen van België kunnen bewonderen, maar ook zijn landbouw, zijn handel, zijn nijverheid en zijn verkeerswegen leren kennen. De verzameling «DE AARDRIJKSKUNDE VAN BELGIË» bestaat uit twee albums:

— Deel I bevat 9 reeksen van 10 prachtige kleurfoto's.

— Deel II stelt 8 reeksen van 10 chroma's voor, eveneens in kleuren. Ieder van deze reeksen kan je verkrijgen voor 50 punten.

De KUIFFE'S BON biedt je ook de mogelijkheid de landen van Europa te ontdekken, dank zij de heerlijke verzameling «DE AARDRIJKSKUNDE VAN EUROPA».

— Deel I bevat 10 reeksen van 10 prachtige kleurfoto's.

— Deel II is in voorbereiding en verschijnt in juni 1958.

N.B. — Loose chroma's kan je verkrijgen in ruil voor 5 punten per kleine chroma, 10 punten per grote. De 30 grote chroma's van één album maaken besteld, zijn verkrijgbaar in ruil voor 200 punten of plaats van 100.

Op bladzijde 10, vind je de lijst der kwaliteitsproducten die je de KUIFFE'S BON aanbieden.

STUURJE BONS NAAR KUIFFE, Dienst I
Lombardstraat, 24, Brussel

DE ERFENIS VAN SIGURD

TEKST EN
TEKENINGEN DOOR

L. van F. R. VAN NIEUWEN

Harald vindt de sleutel van het gehelm van de grot met het groene licht. Hij trekt aan een ring, die tegen de rotswand hangt en

Harald doet een rots kantelen, en deze geeft toegang tot een trap met blinkende treden.

Wat betekent dat lawaai?
Men zou zeggen dat er hier
gewerkt wordt!

En na een bocht van de gang, kijkt Harald plots zeer verwonderd op

In een enorme grot die door rokende toortsen wordt verlicht werken mijnwerkers onder de bewaking van gewapende mannen.

Ha, daar kwamen al de
slachtoffers van de grot met
het groene licht terecht. Ze werden
slaven. Men had werkvolk
nodig om deze mijn te
exploiteren!

Er zijn tamelijk veel bewakers... Ik tel er twaalf en er moeten er nog meer zijn in de buurt!

Harald sluipst langzaam langs de rotswand naar beneden...

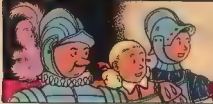

Bensklaps brengt hij een steen aan het rollen...

Wie daar?..

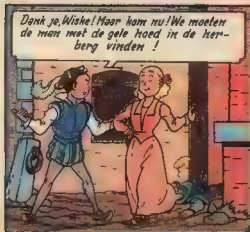
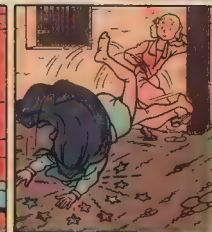

HET GOUDEN PAARD

Om den Alvarez te helpen, loopt Suske naar een herberg om er een man met een gele hoed te zoeken. De wij, naar de herberg is alles

Je vindt Lambik, Suske en Wiske in de stopfilms van STOPCOLOR. Vraag ze bij je fotograaf.

GRATIS!

De kleine presentatiebrochure van de officiële Revue «58» zal je gratis gestuurd worden. Om ons te helpen, maak je echter zelf een omslag klaar: je schrijft er je naam en je adres op, steekt het in een ander omslag en stuurt het op naar de I.D.E., Baron Dhansstraat, 58, Brussel. De brochure zal je enige dagen later gezonden worden. Akkoord? Dank je!

Deze brochure verklaart je alles wat de Revue «58» is en je familie iedere week kan brengen:

- Het meest gedetailleerd programma;
- De volledigste documentatie;
- Het algemeen plan van de Tentoonstelling.

Vraag de kosteloze brochurefabriek naar je onmiddellijk. Maar vergeet niet dat je abonnement op de Revue «58» je recht geeft op een SUPER BON van een waarde van 100 KUIFJE'S PUNTEN. Je collectie gaat meteen een reuzesprong vooruit!

(Uitlaste datum voor deze premie: 30 maart 1988)

Abonnementsprijs voor 12 nummers: 185 F. te storten op P.O.R. 116.08 van de I.D.E. met volgende vernieling of de rug van het stortingsbuisje. Voor «58» - Via KUIFJE.

ALLEN NAAR DE EXPO ZEG HET MET BLOEMEN

VREES niet dat je de Hei zel zult vinden als een vlakke woestijn met hier en daar enkele gebouwen uit ijzer en beton. Het zal heel anders wesen! De gebouwen zijn smaakvol, sierlijk en heel modern.

Maar vandaag hebben we het niet over de paviljoenen van de deelnemen de naties, maar nog eens over het groen en de bloemen op de Wereldtentoonstelling Twee miljoen verscillende planten werden gekweekt en uitgezocht voor de Expo. De bomen die je er zal aantreffen werden reeds drie jaar geleden door de boomkwekers uitgezocht en met speciale zorgen omringd. Je weet wel dat het geen kleinigheid is bomen met goed geluk te verplanten.

Deze drie bloemen zullen de koninginnen zijn van de Wereldtentoonstelling: de

roos, de begonia en de dalia. Zoals wij in ons vorig praatje reeds hebben gezegd, wordt er een speciale rozentuin aangelegd, waar rozen met beroemde namen zullen bloeien van de maand mei af. De begonia is een bloem die in ons land veel gekweekt wordt en door iedereen geliefd is. Ze is stevig en ze bloeit lang. De dalia zal in de late zomer en in de herfst schitteren. Te midden van de kleurenpracht, waarin een schilder als bv. Van Gogh uren en dagen zou hebben kunnen doorbrengen, ontbreekt ook het water niet. Inderdaad, bloementuinen en water horen bij elkaar. Overal zul je stuiten op klaterende kristalheldere fontein, lyn van vorm en afwerking. Hier en daar zullen automatische poppen zich over het water van de fontein buigen. In de tuin-

nen en op de terrasser, worden reusachtige vogelkooien geplaatst en voor de ingang van het paleis van Laken zal je de reën rondom een heldere beek zien dartelen.

Zorg dus wanneer je naar de tentoonstelling gaat voor een stevig en makkelijk paar wandelschoenen want urenlang zal je door de sprookjesachtig mooie tuinen kunnen dwalen en dromen. Wanneer je een deel van deze tuinen gezien hebt, dan schrijf je ons misschien wel een keer je indrukken.

Een leuk spelletje

HET MUNTSTUK DAT NIET VALT

NEEM een klein muntstuk, bv. een stuk van 30 ct. Je toont het aan je vriend en je drukt het vervolgens tegen je voorhoofd. Indien het muntstukje een beetje vochtig is, dan blijkt het gedurende enkele seconden aan je huid kleven. Je brengt dan een glas aan de wortel van je neus.

— Ik wed er om dat jij niet hetzelfde doen kunt zonder het stuk met je hand aan te raken, zeg je tot je vriend.

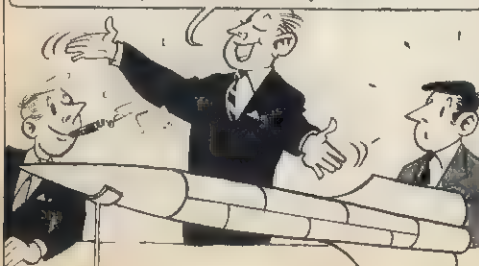
Vanzelfsprekend zal hij de weddenschap aanvaarden. Jij drukt het muntstuk tegen zijn voorhoofd en je zegt:

Vooruit, doe het vallen!

Je vriend rimpelt het voorhoofd, schudt met het hoofd maar het stukje valt niet... Ten slotte zal hij natuurlijk de hand aan het voorhoofd brengen en vaststellen dat er helemaal geen geldstukje is. Daarin zit nu heel het geheim. Je moet de illusie scheppen dat het geldstuk waarlijk op zijn voorhoofd kleef. Dat is niet moeilijk. Je laat het zien, je zegt en je toont meteen hoe hij het moet doen en je drukt hem vervolgens het geldstukje tegen het voorhoofd. Je moet tamelijk hard drukken en het dan plotseling en zonder dat hij het voelt wegnemen. Het geldstukje is koud en de indruk dat het er werkelijk nog op kleef zal enkele seconden duren. Niet heel lang natuurlijk, maar toch lang genoeg opdat je goochelkunstje zou slagen!

EEN REVOLUTIONAIRE RAKET

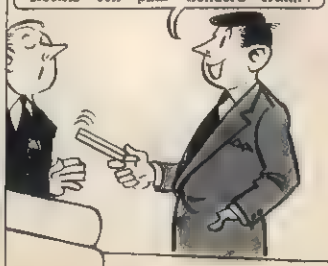
Waarde collega's, ik ben fier omdat ik u de maguette kan tonen van een revolutionaire raket. Ze kan rond de aarde draaien met een toernogtoe niet bereikte snelheid. Zij weerstaat aan de hevigste acceleratieschokken en kan bovendien als raket-duikboot gebruikt worden. Deze raket, mijne heren, kost slechts 350 miljoen frank.

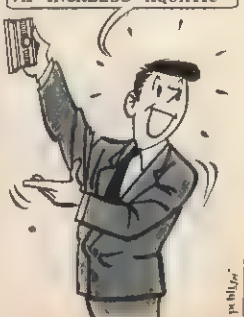
Een verhaal dat je aangeboden wordt door de uurwerken

HELVA

Mijne heren, ik kan u ook een wonder van de moderne mechaniek tonen. Dit klein wonder draait ook weerstaat aan de hevigste schokken en is waterdicht. Dit wonder kost slechts een paar honderd frank.

Het beroemd uurwerk HELVA INCABLOC AQUATIC

HET HUIS VAN DE STERKSTE

Het startsein voor « de wedloop naar land » werd gegeven. Onze vrienden hebben een voorsprong en Tex Hittay meent dat hij verplicht is andere middelen te gebruiken.

TEKENINGEN VAN TIBET — SCENARIO VAN GREG

(Wordt voortgezet)

DE GROTE MATCH

Tekst en
tekeningen van
Jean Graton

Michel Vaillant en de Amerikaan Steve Warson kampen om de titel van wereldkampioen. Vaillant heeft met grote moeilijkheden af te rekenen...

Michel denkt een seconde na. Hij ziet duidelijk in, dat het onsportieve gedrag van de twee renners een ongeluk tot gevolg kan hebben. Hij wil niet met zijn leven spelen, en geeft zijn pogingen op...

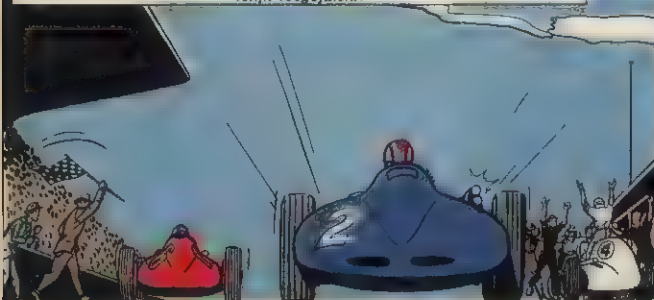
Maar ik kan toch niet achter hen blijven rijden?

De renners oordelen dat de vertraging die Michel thans door hun schuld heeft voldoende is en hij geen kans meer heeft zijn tegenstrever in te halen. Ze laten hem dus door

Ontgootheid door zo'n schandelijke houding laat Michel zelfs een Ferrari voorbijrijden die hem tracht in te halen, en hij eindigt de koers op de derde plaats.

Intussen heeft Warson reeds de aankomstlijn overschreden en wordt hartelijk toegejuicht.

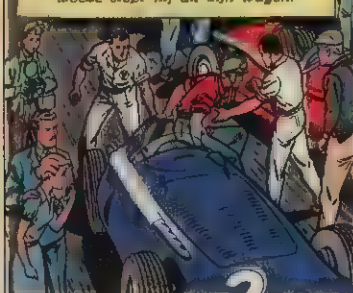
Die twee Maserati's hebben me ingesloten. Ze lieten me niet door. Ik ga even twee woorden met hen praten.

Zeg liever niets, en toon dat je een goed verliezer bent!

Ha, dat zal zó niet aflopen!

Met tranen in de ogen, en razend van woede stapte hij uit zijn wagen.

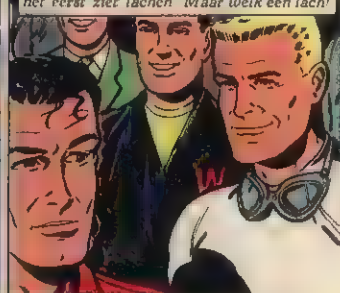

Onder de spottende opmerkingen van de menigte gaat Michel naar zijn stand...

Nog wat jong, dat Fransmanneke!

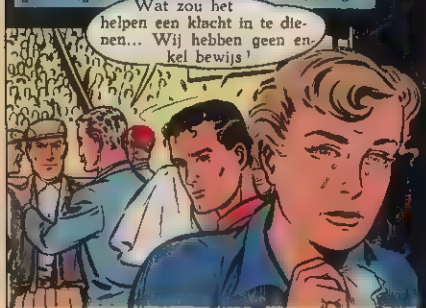

Hij stapte voorbij Warson, die hij voor het eerst ziet lachen. Maar welk een lach!

In het kamp van de « Vaillants » heerst er een grote ontgoocheling.

Wat zou het helpen een klacht in te dienen... Wij hebben geen enkel bewijs!

Je moet niet wenen, Agnès! We hebben maar één gevecht verloren. Er blijven er nog vier te leveren!

Het zijn bandieten! Ik verafschuw ze!

MICHEL! IEMAND WENST JE TE SPREKEN!

VERBODEN ZONE

TEKST EN TEKENINGEN DOOR FRANS CRAENHALS

Teddy en Moggy zullen toch deelnemen aan de expeditie en over Pierpont, een erg verstrooide professor, waken. Als ze het huis van deze laatste verlaten, stellen ze de verdwijning van Pom vast...

Teddy bereikt de plaats van waar de verdachte kreten kwamen. Bij zijn komst ziet hij een man vluchten...

POM HIER?... Wat betekent dat?... En die neger...

Kan je me verklaren waarom die man op de vlucht sloeg? En wat doe jij hier met mijn ezeltje?...

Napoleon heeft hem geen kwaad gedaan... Ik zweer het... Ik heb kleine ezels op been gezien... Kleine ezels had dorst... Ik hem hier gebracht... Liefke mijnheer met baard dan opgedoken...

Hij zei dat ezels van hem was, maar Napoleon wist dat het een leugenaar was... Dan heeft de leuke blanke op de kleine neger geslagen... De kleine ezels is niet dom... Ha, neen!

Hij schopte de stoute blanke met zijn achterpoten... En toen heeft stoute blanke een grote revolver genomen... Ho! Mama! Dan ben jij gekomen om de kleine neger en de kleine ezels te helpen...

Moggy voegt zich bij het groepje en nadert het sympathieke negerdje...

HO!... Mooi meisje... Ik hou veel van het klein ezeltje, mooi meisje, en van de meester van het ezeltje ook... Ik hou van iedereen, maar niet van blanke met de baard...

Wel, Napoleon, je hebt ons een grote dienst bewezen!... Kijk, dat is voor jou!

Ho, je bent zeer vriendelijk!...

Hoho! Dat is geld!... Ik aanvaard geen geld! Ik wil alleen vriendschap, en niets anders! Ik hou van iedereen...

Ik ben altijd tevreden, nooit droef...

Ho, Teddy, wat ziet hij er plotseling zo triestig uit...

Weet je nog, Teddy, dat mijnheer Pierpont ons aangeden heeft een jonge boy mee te nemen...

En denk jij dat Napoleon, die zaak zou kunnen vervullen?... Maar ja, waarom niet?

Wanneer ze hem het voorstel doen, hen te volgen, dankt het negerdje van vreugde...

Bili... boela... Fijn! Fijn! OELI BAMBILI... HOHO!

Diezelfde avond is de stemming bij Ribiero eerder kool...

Mijnheer Pierpont is zo even buitengegaan...

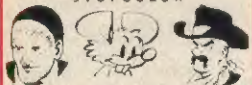
Ik kan niet fier zijn op jullie! Dat kan ik jullie verzekeren... Nu zit ik met drie kinderen op de nek... Jullie twee en de professor... Iedereen zal me voor een kindermeid aanzien...

DE Amerikaanse rekruten moesten bij hun intrede in de kazernes het hoofd laten kaal scheren. Om te bewijzen dat hij z'n eigen persoonlijkheid wilde behouden, interpreteerde rekrut Robert het militair voorschrift op eigen wijze: hij wou dat vier rechtopstaande haarpieken bleven staan en aldus gebeurde. Robert verklaarde, dat het de vier antennes van een spoetnik waren en hij oogste met dit «ruimte-kapsel» vanzelfsprekend veel succes. De officieren lachten echter, groen en om de rekrut die interplanetaire grappies al te leren, draaiden ze hem achter slot. Aan de kommandant die hem na uitzitten van z'n straf vroeg of hij ernstig had nagedacht, antwoordde Robert: «O ja! Ik heb ondermeer gedacht dat de proefnemingen met de volgende «Ontdekkers» of «Pompelmoezen» in mijn cel zouden kunnen gedaan worden!» Onnodig te vertellen dat dit antwoord niet van aard was om de officier tot zachtere gevoelens te bewegen!

STOPCOLOR

DE LOMBARD UITGAVEN
De Stop-films in kleuren van
STOPCOLOR

aan voor jou en je vrienden de boeiende en wonderlijke avonturen herleven van LAMBINKUSKE EN WISKE, CHICK BILL, M. VINCENT, ALEX DE ONVERSAAGDE, en van de voorname helden van je weekblad

KUIFJE

Vraag ze aan je fotograaf of bij

STOPCOLOR
De Liraan, 174 - BRUSSEL
Tel. 74.05.03
Prijs per film
85 - 100 - 150

ZEEHONDEN STAKEN

ZEEHONDEN van de zee van Manchester weigerden acht dagen lang halsstarrig het voedsel aan te raken dat men hen voorzette. De directeur kon er niet meer van slapen; de negende dag kwam een van de verzorgers op het idee zijn beschermelingen forellen toe te gooien in plaats van haringen. En wat gebeurde er? De zeehonden verorberden de forellen dat het een plezier was om te zien. De slimmerds hadden het pleit gewonnen. Voortaan krijgen ze iedere dag forellen.

MISTER ATLAS

JE hebt al gehoord of gelezen over de proefnemingen met wisselend succes die in de Ver. Staten gedaan worden met de Atlas-raket. Weet je ook wie Mr. Atlas is? Mr. Atlas is een Sijnjoor en heet Karel Jan Bossart. Hij werd te Antwerpen geboren in 1904, haalde zijn diploma van mijn-ingenieur aan de Vrije Universiteit van Brussel, studeerde daarna luchtvaartwetenschappen in de Ver. Staten en vestigde er zich in 1930 voor goed. Ingenieur Bossart speelde een leidende rol in het vervaardigen van de intercontinentale raket Atlas, kreeg de naam van het raket en wordt sedertdien door de ingewijden nog slechts Mr. Atlas genoemd. Mr. Atlas zou plannen koesteren om een raket voor de maan te bouwen.

TINA EN PETER PAN

TINA is een meisje van elf jaar en Peter Pan een prachtige pony. Zij stoeiden steeds samen en waren dikke vrienden. Op zekere

HET TREINTJE EN ZIJN TROUWE VRIEND

DE «William BN Nichol Express» is een treintje uit de voorsteden van New York. Zoek niet, hij kreeg niet de naam van een beroemd man doch van een 85-jarige bediende die datzelfde treintje gedurende 57 jaar iedere dag nam zonder nooit te laat te komen. De man, William B. Nicholson, en het treintje legden samen een miljoen kilometer af. Er werd een feestje georganiseerd en Nicholson moest de trein dogde. Hij was diep ontroerd toen hij het wegstomende treintje naogde. Voor het eerst sedert 57 jaar vertrok het zonder z'n trouwe passagier want deze laatste was op pensioen gegaan.

EEN MAN MET EEN GOUDEN HART

OP het eiland Kreta woont een weduwe die iedere avond samen met haar kinderen bidt voor «de rijke oom uit Amerika» die hen sedert jaren geld stuurt. Deze rijke, goedgehartige oom is een gevangene die het geld, dat hij met eigen handen verdient in de ge-

vangenis van Boston, naar zijn beschermelingen laat sturen. Hij zond deze familie reeds geld alvorens hij gestraft werd en hij wil er mee voortgaan om haar niet te ontgoochelen en niet te dwingen aalmoezen te schoonen. De administratie van de gevangenis is op de hoogte en beloofde de naam van de man met het gouden hart nooit te verraden. De kinderen op Kreta kunnen dus gerust verder dromen van hun «rijke oom in Amerika».

LEON

HERCULANUM RIJST OP UIT DE ASSE

IN 1904 gaf men het op nog meer bloot te leggen van de mooie stad Herculaneum, samen met Pompei door een uitbarsting van de Vesuvius onder de asse bedolven. Men schatte de kosten inderdaad op een miljard en dat was te veel! De opgravingen zullen dit jaar voortgezet worden en de kosten worden op 600 miljard lire ge-

schat. Niemand schijnt de prijs te hoog te vinden want niemand protesteert. De inwoners van Resina hebben er zelfs in toegestemd dat een deel van hun stadje zou afgebroken worden, opdat de archeologen in betere voorwaarden zouden kunnen werken. « t Kan verkeren! » zei Bredero.

ALS HINDEN EN VISSSEN VLEGEN...

EEN hinde en enkele zeldzame vissen moesten per vliegtuig van Montreal naar Parijs gebracht worden en daar men vreesde dat de dieren de luchtreis niet konden verdragen, werden uitgebreide voorzorgsmaatregelen genomen. De hinde kreeg bij het vertrek slaappoeders en sliep gedurende heel de overtocht. Bij haar aankomst werd zij door een specialist gekeurd. De vissen werden verpakt in een plastic-zak, gevuld met zuivere zuurstof en water op een temperatuur van 1 graad gebracht, en in een koelkast geplaatst. Ze deden nu een soort van winterslaap. Na hun aankomst te Parijs werden ze in water gedompeld met een temperatuur van 15° en het duurde niet lang of ze zwommen lustig. De hinde en de vis-

sen hadden de luchtreis prachtig doorstaan maar hun oppasser, die zijn zorgenkinderen blijbaar geen minuut uit het oog verloren had, viel om van vermoeidheid.

HET RUKT GOED

DE Yankee's willen dat alles goed ruikt en daarom hebben ze nu in de meeststoffen gemengd en fruitparfums in de inkt. De voorwerpen in plastic, imitatie van leer, zullen voortaan ook naar leer ruiken en in de bioscopen zullen de geuren van oranje's en bananen verspreid worden. Weet je wat wij beus dolgraag zouden hebben? Een autootje met een sleutel om het op te winden maar dat zo heerlijk naar benzine ruikt!

2,4 MEDICIJNEN PER UUR

AMERIKAANSE apothekers hielden onlangs een congres en publiceerden na afloop een interessant communiqué. We lezen daarin dat er om de 25 minuten een nieuwe medictijn ontdekt wordt. Nu vragen we ons af hoe het mogelijk is dat er nog zieken zijn, nog dokters en zelfs nog zieke dokters!

EEN ECHTE Sioux-tent voor 195 frs...

Met de toten van de stam, voor de schijndans. Het geheel kan geruimd worden in een hoek van het appartement of in openlucht. Prachtige uitrusting in blijvende kleuren. Uren van gezonde vreugde, alleen of met vrienden. In een oogwenk is de tent uitgenomen. De kunt ze van de fabrikant krijgen tegen lage prijs.

Cadeau bestellingen
Gelieve mij onmiddellijk te sturen tegen remboers, betaalbaar aan de brievenbesteller, met uw waarborg voor voldoening: tent van Sioux-Indianen, tegen de prijs van 195 F. Dubbel formaat 295 F. Tent « Lux », speciaal linnen in prachtige oranje-rode kleur: 345 F. Pluimkapsel Grote Sachem: 65 F. Totom: 89 F. Wij voegen er als geschenk een bijtje van Zwarte Bison bij.

M...

Adres:

Terug te sturen aan L'ARTEN 196, Genevestraat, Brussel III Tel. 15-68.71

J	A	R	I	K	N	A	A	P
E	G	A	N	I	H	A	R	
Z	A	K	E	L	K	R	E	
U	M	L	O	O	S	T		
S	N	A	K	O	L	N		
W	A	L	D	R	O	O	M	
M	T	O	G	A	K	E		
A	S	M	A	D	E	N	T	
A	L	E	V	A	W	E	E	
S	A	N	T	E	P	E	E	R

Dit is de oplossing van ons kruiswoordraadsel van blz. 3.

Je hebt de juiste oplossing natuurlijk gevonden!

Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toelating heeft verleend.

Het weekblad « KUIFJE »: 13^e Jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R.: 1909.16. — Uitgever-Directeur: Raymond Leblanc. Isidor Gerardin, 9, Brussel. — Heliograf: Drukkerij-Heliograf. C. Van Cortenberg, n.v.d.a., 290-292, Van Volkenlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland: Singel 353, Dordrecht. — Tel.: 3653 — 016 655-389. — Abonnement: 5 fl. per kwartaal.

NEDERLAND: 60 cent. — CANADA en de USA: 15 Cents. BELGISCH CONGO en het buitenland: 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:
Congo: KUIFJE CONGO — P. B. 448, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk: DARGO S. A., 31, rue du Louvre, Parijs-Brussel.
Zwitserland: INTERPRESS S. A., rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A.: PERIODICA Inc. 5060, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF			
	Belgie en Belg Congo	Canada en Ver. Staten	
3 maanden ...	95 — F.	105 — F.	\$ 2.00
6 maanden ...	180 — F.	205 — F.	\$ 4.00
1 jaar ...	350 — F.	400 — F.	\$ 7.00

Oplage gecontroleerd door DEVEA

Brand DINKY SUPERTOYS

BRANDWEER-LADDERWAGEN N° 956
Deze nieuwe bekroonde miniatuur van een moderne brandweerauto is voorzien van een rekbare ladder die in de gewenste positie kan georiënteerd en gestuurd worden. Geschilderd in rood en zilver.
Totale lengte: 197 mm. Gestrekte ladder: 365 mm.

Om gratis de geïllustreerde catalogus te verkrijgen, stuur je deze bon met je naam en je adres naar: FREMINEUR & FILS, 1, Bogardestraat, BRUSSEL.

**DINKY TOYS
BON - 20**

BIJ JE REEDS LID VAN DE DINKY TOYS CLUB?

Publiciteit: publistat

S.O.S. METEOREN!

door
E.P. JACOBS

Professor Mortimer komt na heel wat moeilijkheden aan bij zijn vriend prof. Labrousse. Ze kijken samen naar het T.V.-journaal...

Het T.V.-journaal bericht de ene ramp na de andere

In Centraal Europa werd de toestand nog ernstiger. De Dardanellen trokken buiten hun oevers en overstroonden Passau. Het water staat er ter hoogte van de eerste verdieping van de huizen...

Als ik maar wist waar het angeluk zich juist heeft voorgedaan!

Maak je geen zorgen. Ernst is geen kind meer!

De Azurenkust werd geteisterd door een vreselijk orkaan, die een vloed veroorzaakte. Er zijn talrijke slachtoffers en grote schade werd toegebracht aan de haveninstallaties van Nice en Cannes...

De Turia, de Aucar en de Guadalquivir zijn buiten hun oevers getreden en hebben bijna de helft van de provincie Valencia blank gezet. De stad zelf is bijna geheel in de kokende golven verdwenen...

Ernstige sociale onlusten zijn te verwachten. Te Palermo, waar de oogst totaal vernield werd en er hongersnood dreigt, gepens woelige manifestaties plaats...

Een onderwijzer van Villeneuve-Minervols geeft ons de stellige verzekering dat hij een zenderlingse vuurbol aan de hemel heeft gezien en ook gefotografeerd. Hij beweerde dat die vuurbol iets te maken heeft met het ghechte weer. Hier is dokument dat wij u konen met het gebruikelijk voorbehoed...

Ja, dat was te verwachten. De hallucinaties komen er nog bij!

Dat is onvermijdelijk! We moeten ophier brachten uit te makers wat waar en wat vals is

Zoals u ziet gaat het langsom slechter!

Inderdaad. En eens te meer kom ik tot deze vaststelling...

Alleen het Westen wordt door die vreselijke orkanen, stormen en regen geteisterd. Het is net alsof deze katastrofen gewild zijn!

Bedoelt u daarmee dat... Maar neen, dat is onmogelijk!

Ho, het is een eenvoudige suggestie. Ze klinkt misschien dwaas, maar u als specialist zouden er uw aandacht moeten aan wijden. We moeten dat idee in alle goedmoedigheid onderzoeken. We gaan slapen...

Daaraan had ik nog niet gedacht!

Vijf minuten later...

Dit is uw kamer. Ik hoop...

Maar op het ogenblik dat Labrousse in de kamer komt, gooit een felle windstoot het venster open. Een vreemd licht valt in de kamer...

De professor snelt naar het venster om het te sluiten, maar blijft remskaps staan.

Hij ziet een vuurbol ten hemel oprijzen en na een fractie van een seconde verdwijnen...

Wel, mijn beste, hallucinatie of...

Dat is fantastisch!

